

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 października 1960 r.

Nr 78

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

359 — nr 320 z dnia 19 września 1960 r. w sprawie intensyfikacji i zapewnienia rozwoju działalności normalizacyjnej	717
360 — nr 355 z dnia 7 października 1960 r. zmieniająca uchwałę nr 186 z dnia 2 czerwca 1960 r. w sprawie zasad i trybu bankowej kontroli funduszu pięć przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego	719

ZARZĄDZENIA:

361 — nr 202 Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 października 1960 r. w sprawie przekazania uprawnień dotyczących fundacji o celach wyznaniowych	719
362 — nr 203 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 października 1960 r. w sprawie wstrzymania produkcji win wzmocnionych	719

359

UCHWAŁA Nr 320 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1960 r.

w sprawie intensyfikacji i zapewnienia rozwoju działalności normalizacyjnej.

W celu dalszego usprawnienia i przyspieszenia prac normalizacyjnych, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. W zakresie planów normalizacyjnych.

§ 1. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Przewodniczący Komitetu do Spraw Techniki włączają do planu rozwoju techniki na lata 1961—1965 postanowienia dotyczące podstawowych zadań normalizacyjnych.

2. Zgodnie z powyższymi zadaniami Polski Komitet Normalizacyjny w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami opracuje projekt ogólnopolskiego planu prac normalizacyjnych na lata 1961—1965.

§ 2. 1. Opierając się na wieloletnim planie prac normalizacyjnych właściwi ministrowie zarządzają opracowanie projektów rocznych planów prac normalizacyjnych.

2. Polski Komitet Normalizacyjny będzie koordynował otrzymywane projekty planów resortowych i opracowywał na ich podstawie projekty rocznych ogólnopolskich planów prac normalizacyjnych.

3. Roczne plany prac normalizacyjnych powinny obejmować tematykę opracowań norm państwowych i resortowych (branżowych), terminy opracowań oraz wskazania jednostek obowiązanych do opracowania norm i określać środki warunkujące wprowadzenie norm w życie.

§ 3. 1. Plany prac normalizacyjnych, o których mowa w § 1 i § 2, powinny być uzgadniane z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów i Komitetem do Spraw Techniki, a następnie przedstawiane do zatwierdzenia Radzie Ministrów.

2. Zadania normalizacyjne objęte planem stanowią nierozłączną część planów rozwoju techniki właściwych ministerstw, zjednoczeń i przedsiębiorstw.

II. W zakresie organizacji prac normalizacyjnych.

§ 4. 1. W celu prowadzenia prac normalizacyjnych w zakresie norm państwowych i resortowych (branżowych), w szczególności:

— opracowywania programów i projektów planu prac normalizacyjnych w danej branży,

— prowadzenia lub organizowania prac badawczych stanowiących podstawę dla przyszłych norm,

— opracowywania lub organizowania opracowywania projektów norm państwowych i resortowych (branżowych),

— badania skutków technicznych i ekonomicznych norm i zbierania materiałów do nowelizacji norm,

właściwi ministrowie powierzą funkcje ośrodków normalizacyjnych dla określonej branży wytypowanym instytucjom (ośrodki branżowe).

2. Dla tematyki normalizacyjnej określonej branży (zagadnienia), w której jest zainteresowanych szereg zjednoczeń lub resortów, powołuje się branżowe ośrodki centralne — jako wiodące.

3. Dla tematyki wielobranżowej lub międzybranżowej specjalistycznej mogą być powoływane międzybranżowe ośrodki centralne o charakterze wiodącym.

§ 5. 1. Ośrodek normalizacyjny odpowiada za właściwy rozwój normalizacji w wyznaczonej dziedzinie, koordynuje w tym zakresie działalność zainteresowanych jednostek organizacyjnych niezależnie od ich administracyjnego podporządkowania i formy własności. Jednostki te mają obowiązek ścisłej współpracy z ośrodkiem, w szczególności w zakresie opracowywania i wprowadzania norm w życie.

2. Szczegółowe zadania i zakres działania ośrodków branżowych określają zarządzenia właściwych ministrów wydane w porozumieniu z Prezesem Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

§ 6. W stosunku do istniejących ośrodków normalizacyjnych ministrowie zarządzają przeprowadzenie analizy ich działalności pod kątem widzenia prawidłowości organizacji i wystarczalności środków przewidzianych na normalizację

oraz wydadzą polecenia usunięcia stwierdzonych uchybień i braków.

§ 7. Dla branż nie objętych zakresem działania żadnego z istniejących ośrodków właściwi ministrowie powierzą funkcje ośrodków branżowych wytypowanym instytutom, biurom konstrukcyjnym lub przedsiębiorstwom produkcyjnym.

§ 8. Ministrowie powierzą właściwym branżowo zjednoczeniom lub innym jednostkom nadrzędnym przedsiębiorstw produkcyjnych obowiązek nadzoru nad działalnością normalizacyjną w określonej branży, w rozumieniu uchwały nr 195 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. o współpracy i koordynacji branżowej (Monitor Polski Nr 56, poz. 263), dopilnowania właściwego zorganizowania tej działalności, zapewnienia odpowiednich środków, czuwania nad jej właściwym rozwojem i wykorzystaniem oraz obowiązek przeprowadzania kontroli stosowania norm.

§ 9. Dla wykonania zadań wymienionych w § 4 i § 8, jak również dla właściwego prowadzenia działalności normalizacyjnej właściwi ministrowie zapewnią odpowiednią obsadę osobową, zarówno ilościowo, jak i pod względem kwalifikacji, oraz zaszerzowanie normalizatorów w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych), instytutach, biurach konstrukcyjnych, technologicznych, biurach projektów i przedsiębiorstwach produkcyjnych.

§ 10. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) uruchomią działalność normalizacyjną w podległych im jednostkach organizacyjnych opierając się na wytycznych w sprawie organizacji działalności normalizacyjnej w drobnej wytwórczości, wydanych przez Komitet Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacyjnym.

III. W zakresie wykorzystania norm w gospodarce.

§ 11. 1. W celu dościsowania norm resortowych do nowych form zarządzania przemysłem, właściwi ministrowie przekażą dyrektorom zjednoczeń (jednostek równorzędnych) uprawnienia do ustanawiania norm resortowych jako norm branżowych stosowanych w całej branży. Polski Komitet Normalizacyjny w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określi zasady i tryb opracowywania oraz sposób oznaczania tych norm.

2. Normy branżowe obowiązują wszystkie przedsiębiorstwa danej branży zarówno podległe zjednoczeniu, jak i nie wchodzące w jego skład, a podległe innym zjednoczeniom, resortom, radom narodowym i centralom spółdzielni. Właściwe zjednoczenia (jednostki równorzędne) zapewnią prawidłowe zaopatrzenie w normy branżowe wszystkich zainteresowanych jednostek organizacyjnych.

3. Normy branżowe powinny ograniczać do uzasadnionego minimum różnorodność typów, gatunków oraz rodzajów tych samych wyrobów i ich elementów w określonej branży, produkowanych w różnych przedsiębiorstwach, doprowadzać do znormalizowania elementów konstrukcji i ujednolicenia technologii, określać jednoznacznie i na właściwym poziomie jakość wyrobów, tworząc warunki do lepszej koordynacji i kooperacji oraz ułatwiać wymiennosć elementów i zwiększać stopień specjalizacji produkcji.

4. Normy branżowe dotyczące przedsiębiorstw kilku zjednoczeń branżowo-terytorialnych tej samej branży ustanawia właściwy minister lub wyznaczone przez niego zjednoczenie bądź właściwa centrala przemysłu.

5. W gałęziach produkcji (branżach), w których nie utworzono zjednoczeń, normy branżowe ustanawia właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) lub wyznaczona przez niego jednostka organizacyjna.

6. Właściwi ministrowie zobowiążą podległe zjednoczenia (jednostki równorzędne) do przejęcia i weryfikacji istniejących norm resortowych jako norm branżowych.

7. Normy branżowe na towary rynkowe powinny być uzgodnione z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego.

8. Wykazy ustanowionych norm branżowych publikowane będą w dziennikach urzędowych lub w specjalnych biuletynach normalizacyjnych resortów ze wskazaniem sposobu nabycia norm oraz w Biuletynie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

§ 12. Komitet do Spraw Techniki umieści prace badawcze o dużym znaczeniu dla problematyki normalizacyjnej w planach organizowanych prac badawczych i doświadczalnych, związanych z rozwojem techniki.

§ 13. Właściwi ministrowie zarządzają, aby w ramach prac obejmujących przygotowanie do projektowania inwestycji, uruchamiania produkcji nowych i koncentracji produkcji w wyspecjalizowanych przedsiębiorstwach — przeprowadzona była analiza wprowadzania znormalizowanych urządzeń i ich części oraz potrzeb normalizacyjnych. W szczególności przy opracowywaniu nowych konstrukcji i technologii należy stosować istniejące normy. Kontrolę w tym zakresie powinny przeprowadzać jednostki zatwierdzające dokumentację.

§ 14. W pracach normalizacyjnych, w szczególności dotyczących artykułów eksportowych, należy w szerszym zakresie wykorzystywać doświadczenia krajów przodujących w zakresie techniki i jakości produkcji.

§ 15. Właściwi ministrowie zapewnią stałą kontrolę dokumentacji technicznej pod kątem widzenia zgodności z normami i ich stosowania.

§ 16. Właściwi ministrowie zobowiążą zjednoczenia (jednostki równorzędne) do przeprowadzania okresowych kontroli przygotowania przedsiębiorstw przemysłowych do stosowania obowiązujących norm zgodnie z ustalonymi terminami wprowadzenia w życie, z uwzględnieniem koniecznych zmian procesów technologicznych, potrzebnych inwestycji, przeszkolenia personelu oraz do nadzorowania stosowania norm do wyrobów wprowadzanych do obrotu towarowego.

§ 17. 1. We wszelkiego rodzaju katalogach, albumach, prospektach i cennikach wydawanych po wejściu w życie niniejszej uchwały należy przyjmować obowiązujące normy za podstawę nomenklatury, klasyfikacji, charakterystyki jakościowej oraz warunków dostaw.

2. Przy ustalaniu cen na nowo produkowane wyroby i przy dokonywaniu zmian cen na dotychczas produkowane wyroby powinien być odpowiednio uwzględniony podział na gatunki przewidziane w obowiązujących normach.

3. W razie gdy wykonanie przepisów ust. 1 i 2 wymaga zmiany obowiązujących cen lub marż handlowych, zmiany te mogą być przeprowadzane jedynie w trybie ustalonym w obowiązujących przepisach o ustalaniu cen i marż.

§ 18. Właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia nakładające obowiązek zakupywania przez jednostki gospodarki uspołecznionej artykułów objętych normami branżowymi wyłącznie odpowiadających tym normom.

§ 19. Upoważnia się Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki do wydania wytycznych, a właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) zobowiązuje się do wydania zarządzeń o finansowaniu z Funduszu Postępu Technicznego prac badawczych i doświadczalnych związanych z opracowaniem norm w zakresie norm państwowych i branżowych przez instytuty, biura konstrukcyjne i biura projektów.

IV. Przepisy końcowe.

§ 20. W razie potrzeby dostosowania niektórych przepisów uchwały do specyfiki organizacyjnej poszczególnych re-

sortów, zainteresowani ministrowie uzgodnią odpowiednie zarządzenia wykonawcze z Prezesem Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

§ 21. Traci moc uchwała nr 398 Prezydium Rządu z dnia 30 maja 1953 r. w sprawie wprowadzenia obowiązujących warunków technicznych dla wyrobów ważnych w gospodarce narodowej (Monitor Polski Nr A-55, poz. 693).

§ 22. Zaleca się centralom i związkom spółdzielni odpowiednio stosowanie przepisów niniejszej uchwały.

§ 23. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu do Spraw Techniki, Przewodniczącemu Ko-

mitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, zainteresowanym ministrom, Prezesowi Państwowej Komisji Cen, Prezesowi Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 24. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o ministrach i ministerstwach, należy przez to rozumieć również odpowiednio kierowników urzędów centralnych i urzędy centralne.

§ 25. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

360

UCHWAŁA Nr 355 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 października 1960 r.

zmieniająca uchwałę nr 186 z dnia 2 czerwca 1960 r. w sprawie zasad i trybu bankowej kontroli funduszu płac przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

§ 1. W § 9 instrukcji o składnikach funduszu płac, o wynagrodzeniach z funduszu zakładowego i z czystej nadwyżki spółdzielczości oraz o składnikach wynagrodzeń nie objętych funduszem płac w jednostkach na rozrachunku gospodarczym, stanowiącej załącznik do uchwały nr 186 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1960 r. w sprawie zasad i trybu bankowej kontroli funduszu płac przedsiębiorstw działających według

zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 54, poz. 257), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się pkt 9,
- 2) w pkt 12 skreśla się wyrazy „i ochronnej”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

361

ZARZĄDZENIE Nr 202 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 7 października 1960 r.

w sprawie przekazania uprawnień dotyczących fundacji o celach wyznaniowych.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 24 kwietnia 1952 r. o zniesieniu fundacji (Dz. U. z 1952 r. Nr 25, poz. 172 i z 1957 r. Nr 1, poz. 3) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia zastrzeżone w dekrete z dnia 24 kwietnia 1952 r. o zniesieniu fundacji (Dz. U. z 1952 r. Nr 25, poz. 172 i z 1957 r. Nr 1, poz. 3) ministrom przekazuje się w odniesieniu do fundacji, których majątki służyły lub miały służyć celom kultu religijnego oraz innym celom związanym z działalnością kościołów, związków wyznaniowych, zakonów i organizacji religijnych:

- 1) w zakresie art. 5 ust. 2 oraz art. 7 i 8 dekretu — wydziałom do spraw wyznań prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw);
- 2) w zakresie art. 6 ust. 2 i art. 12 dekretu — Urzędowi do Spraw Wyznań.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

362

ZARZĄDZENIE Nr 203 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 października 1960 r.

w sprawie wstrzymania produkcji win wzmocnionych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), zarządza się, co następuje:

§ 1. Wstrzymuje się z dniem 1 stycznia 1961 r. produkcję win wzmocnionych gronowych i owocowych o łącznej objętościowo zawartości alkoholu powyżej 18‰ w przedsiębiorstwach przemysłu kluczowego, państwowego przemysłu

terenowego, przemysłu spółdzielczego i przemysłu prywatnego.

§ 2. Remanenty win wzmocnionych (o zawartości alkoholu powyżej 18‰), powstałe dotychczas w zakładach produkcyjnych, dopuszcza się do obrotu w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 3. Wykonanie zarządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu, Ministrowi Handlu Wewnętrznego, Ministrowi Rolnictwa, Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz